

Een dag in De Hogeweyk

Verteld vanuit een bezoeker van de wijk

Op het theaterplein, in de schaduw van één van de grote bomen, kijkt een echtpaar geamuseerd naar de reuring op het plein. Een meneer op leeftijd kijkt samen met een jongedame aandachtig naar het grote schaakspel en verschuiven om beurten de stukken. Bij de fontein zit een groepje luid kletsende dames op de kleurige tuinstoelen. Duidelijk hoorbaar gaat het verhaal over een herinnering aan een bezoek aan een park in Parijs waar diezelfde stoelen stonden. Voorbijgangers, piepjong en wat ouder, begroeten de dames enthousiast. Een eindje verderop praat een vrouw tegen de man tegenover haar. Ze gebruikt wilde gebaren. Na een tijdje mengt een dame zich in het gesprek waarna de twee dames gezamenlijk de openstaande voordeur van Boulevard 15 binnen lopen.

In de overdekte Passage ruikt het naar versgebakken koekjes. De geur komt uit vast uit De Bonte Hof. Hoorbaar zijn geamuseerde gesprekken die eventjes stilvallen als de oven in de ouderwets gedecoreerde keuken piept. Een bakblik verse koekjes wordt de oven uitgehaald. Twee dames, één in rolstoel, gaan naar binnen, overduidelijk verleid door de geur. Even proeven van de koekjes.

Aan de overkant in de supermarkt is het een drukte van belang. Winkelwagentjes vol boodschappen worden de winkel uitgeduwd. Het geratel van een boodschappenkar verstomt naarmate de kar uit het zicht verdwijnt richting het Grote Plein. Een man duwt de volle kar aarzelend vooruit en twee dames lopen arm in arm achter hem aan. Het drietal verdwijnt achter de voordeur van Grote Plein 5.

Eén van de dames bergt de verse groenten op in de koelkast van de keuken. Een keuken met veel roodtinten, bloemetjes op de handvatten en roze tegeltjes aan de wand. Een jongedame ruimt de winkelwagen verder leeg. Het net gekochte pakje chocolaatjes wordt leeggeschud in het zilveren schaalpje op de salontafel. De theepot, een mooie witte met rode bloemetjes, komt op tafel. De Jordanezen klinken uit de luidsprekers. Alle aanwezigen zingen luidkeels mee. Met een klap valt één van de kopjes met bloemetjes en zilver randje stuk op de vloer. Iets te enthousiast meegezongen...

In alle gezelligheid zondert een dame zich af. Ze lijkt onrustig en roept iets onverstaanbaars. De muziek wordt een tandje zachter gezet en een jonge vrouw neemt plaats op de bank naast haar. Ze praten samen en de rust keert terug. De man staat op, pakt in de gang een zomerjas van de kapstok en loopt door de voordeur naar buiten, blijkbaar voor een wandelingetje. Rechtsom richting de Boulevard. Op de Boulevard blinken de koperen letters op de gevel van de Mozartzaal in het zonlicht. Klassieke muziek is hoorbaar. Door het raam is te zien hoe een groep dames en heren door de ruimte danst terwijl andere aanwezigen in rolstoel meedinen op de muziek.

Op het terras bij café De Hogeweyk lezen twee heren samen de krant. Er komt een dame bij hen staan die vraagt naar de weg. Ze lijkt van streek. Na een tijdje merkt ze twee

eenden op die richting Vijverpark waggelen. Ze draait zich abrupt om en loopt achter de eenden aan. In Vijverpark doezelt een dame in rolstoel weg in het zonnetje. Ze merkt de eenden die verkoeling zoeken in de vijver niet op.

Verderop in het restaurant is het een drukte van belang. Achterin zit een grote groep mannen in pak met stropdas. De ober deelt de lunchkaart uit. Er lopen mensen rondom het buffet. Groepjes mensen kletsen aan tafel. Anderen genieten zwijgend van één van de lunchgerechten van de kaart. De ober serveert de bestelde gerechten aan de mannen in pak. Lachend drinken ze van een lokaal biertje. De voertaal lijkt wel Engels. Kinderen aan een andere tafel maken herrie en juichen op het moment dat de pannenkoeken arriveren. Een oudere dame nipt van haar glaasje wijn en geniet ogenschijnlijk van dit schouwspel.

Verderop drinken twee dames voor Grote Plein 7 koffie met de buurvrouw van Groenhof 8. Een vrouw loopt naar binnen. Door de tuindeuren is te zien dat ze een praatje maakt met de oudere dame die in haar bed in de woonkamer voor het raam ligt. Door de tuindeuren is te zien dat de lunchtafel wordt afgeruimd en te horen dat iemand hard meezingt met Willie Alberti. Het Perzisch tapijtje wordt weer teruggelegd op tafel.

Verderop in Vijverpark 16 maakt een dame haar kamer netjes. Ze hangt een zelfgemaakt schilderij recht. De stijl is het best te beschrijven als modernistisch. In de woonkamer zit een man aan de eettafel aandachtig te tekenen. De vrouw schuift aan en begint aan een nieuw kunstwerk maar wordt snel afgeleid. Daar zijn de eenden weer. Het gekwaak is goed hoorbaar door de openslaande deuren. Drie kinderen rennen rond en jagen de eenden op. Een man komt binnen met volle boodschappentas. Even later komt de geur van knoflook uit de keuken. Lasagnebladen verdwijnen laagsgewijs in een ovenschaal. Een mevrouw legt zelf gesneden tomaten op de volgende laag. De bechamel saus volgt direct uit de hand van de man.

Buiten in de tuin piept de wasmolen van de bureu. Twee buurvrouwen halen de was van de wasmolen. Eén van hen loopt nieuwsgierig de kinderen achterna naar binnen. Eén van de kinderen komt even later weer naar buiten gelopen met een verse muffin in haar hand. Blijkbaar kan er eentje gemist worden. Ze wordt uitgezwaaid door een jongeman die in de woonkamer achter de computer druk aan het typen is. Hij loopt naar de bijkeuken, haalt een rol met medicatie uit een kast met lades en neemt die samen met glaasje water mee richting de woonkamer.

Op het Theaterplein spelen de kinderen nog steeds bij de fontein. Het is druk op het plein. Vanuit alle hoeken van de wijk bewegen mensen zich naar het theater voor het namiddag concert.

Leven.